

دعای ۱۸۶ - مناجات خمس عشر مناجات مشتاقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش فراگیر و مهربانی اش همیشگی است

إِلٰهِي إِنْ كَانَ قَلَّ زَادِي فِي الْمَسِيرِ إِلَيْكَ،
فَلَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ، وَإِنْ كَانَ
جُرْمِي قَدْ أَخَافَنِي مِنْ عُقُوبَتِكَ، فَإِنَّ رَجَائِي قَدْ
أَشْعَرَنِي بِالأَمْنِ مِنْ نِقْمَتِكَ،^۱ وَإِنْ كَانَ ذَنْبِي
قَدْ عَرَضَنِي لِعِقَابِكَ،^۲ فَقَدْ آذَنِي حُسْنُ ثِقَاتِي
بِثَوَابِكَ،

محبوبم! اگر توشه‌ی راه من برای رسیدن به تو کم باشد،
اما به توکل بر تو گمان نیک دارم. اگر گناهم مرا از عذابت
ترسانده، اما امید به مهربانی ات به من احساس ایمنی از عذابت
می بخشد. و هرچند لغزش‌هایم مرا در معرض عقوبت تو قرار
داده، اما حسن اعتماد مرا به پاداشت خبر می دهد.

وَإِنْ أَنَامْتَنِي الْغَفْلَةَ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ، فَقَدْ
 نَبَهْتَنِي الْمَعْرِفَةَ بِكَرَمِكَ وَالْآيِكَ، وَإِنْ أَوْحَشَ
 مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَرُطُ الْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ، فَقَدْ
 أَنَسَنِي بُشْرَى الْغُفْرَانِ وَالرِّضْوَانِ،

وهر چند غفلت، مرا از آمادگی برای دیدارت به خواب غفلت
 برده، اما فهم کرم و عطاهای بی انتهای تو مرا هشیار کرده
 است. اگر زیاده روی در گناهان و سرکشی هایم میان من
 و تو فاصله انداخته، اما نوید مغفرت و رضایت، مرا آرامش
 خاطر بخشیده است.

أَسْأَلُكَ بِسُبْحَاتِ وَجْهِكَ وَبِأَنْوَارِ قُدْسِكَ، وَ
 أَبْتَهِلُ إِلَيْكَ بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ وَلَطَائِفِ بَرِّكَ، أَنْ
 تُحَقِّقَ ظَنِّي بِمَا أُوْمِّلُهُ مِنْ جَزِيلِ إِكْرَامِكَ وَجَمِيلِ
 إِنْعَامِكَ، فِي الْقُرْبَى مِنْكَ وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالتَّمَسُّعَ
 بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ،

به حق اشراق جمال و به انوار ذات پاکت، با التماس، به
 مهربانی های بی کرانت و لطف و احسانت روی می آورم و از تو
 می خواهم که امیدم را درباره آنچه که از کرامت بی انتهای
 تو و نعمت های زیباییت انتظار دارم، برآورده سازی: مرا به مقام
 نزدیکی به خودت و مقام عالی قرب در پیشگاهت نائل کنی،
 و از لذت تماشای جمال بی همتایت بهره مندم سازی.

وَهَا أَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفَحَاتِ رَوْحِكَ وَ عَطْفِكَ، وَ
 مُنْتَجِعٌ غَيْثِ ۳ جُودِكَ وَ لُطْفِكَ، فَأَرْمِي سَخَطِكَ
 إِلَى رِضَاكَ، هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ، رَاجٍ أَحْسَنَ مَا
 لَدَيْكَ، مُعَوِّلٌ عَلَى مَوَاهِبِكَ، مُفْتَقِرٌ إِلَى رِعَايَتِكَ.

و اینک من، خود را در معرض نسیم رحمت و مهربانیات
 قرار داده‌ام، و چشم به باران بخشش و لطفت دوخته‌ام. از
 خشم تو به سوی رضایتت پناه آورده‌ام، از خودت به خودت
 گریخته‌ام، امید به بهترین چیزی دارم که نزد توست،
 و تنها به بخشش‌های تو دل بسته‌ام و به مهر و حمایت
 محتاجم.

إِلٰهِي مَا بَدَأْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمَهُ، وَمَا وَهَبْتَ
 لِي مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ، وَمَا سَتَرْتَهُ عَلَيَّ
 بِحِلْمِكَ فَلَا تَهْتِكْهُ، وَمَا عَلَّمْتَهُ مِنْ قَبِيحٍ فَعَلِي
 فَاعْفِرْهُ،

محبوبم! هر نعمتی را که با فضل و رحمت بر من آغاز
 کردی، به انجام رسان و هر آنچه را که از روی کرمت
 به من بخشیده‌ای، از من مگیر. و هر عیبم را که با حلم و
 بردباری‌ات پوشانده‌ای، آشکار مکن. و هر ناپسندی را که از
 کردارم می‌دانی، بر من ببخش.

إِلٰهِي اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَيْكَ، وَاسْتَجَرْتُ بِكَ
 مِنْكَ، أَتَيْتُكَ طَامِعاً فِي إِحْسَانِكَ، رَاغِباً فِي
 امْتِنَانِكَ، مُسْتَسْقِياً وَابِلَ طَوْلِكَ، مُسْتَمْطِراً
 غَمَامَ فَضْلِكَ، طَالِباً مَرْضَاتِكَ، قَاصِداً جَنَابِكَ،
 وَارِداً شَرِيعةَ رِفْدِكَ، مُلْتَمِساً سِنِّي الخَيْرَاتِ مِنْ
 عِنْدِكَ، وَافِداً إِلَى حَضْرَةِ جَمَالِكَ، مُرِيداً وَجْهَكَ،
 طَارِقاً بَابَكَ، مُسْتَكِيناً لِعَظَمَتِكَ ۚ وَجَلَالِكَ،
 فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ المَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَ
 لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ العَذَابِ وَالتَّعْزِيمَةِ ۝
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

محبوبم! تورا نزد خودت، به شفاعت می‌طلبم و از تو به
 خودت پناه می‌آورم. با امید به احسانت به درگاہت آمده‌ام،
 مشتاق لطف و کرمت هستم، و سیراب شدن از باران
 رحمت را طلب می‌کنم. چشم به بارش ابرهای فضل و
 بخشش دوخته‌ام، خشنودی‌ات را می‌جویم و به سوی توری
 آورده‌ام. به سرچشمه لطف و عطایت پناه آورده‌ام، نیکی‌های
 گران‌بهای نزد تو را خواهانم، و مشتاق دیدار جلال و
 زیبایی‌ات هستم. تنها تورا می‌خواهم، درگاہت را می‌کوبم، و

با فروتنی در برابر عظمت و شکوهت سرفرودمی آورم. پس با من
آن گونه رفتار کن که شایستهٔ مغفرت و رحمت توست، نه
آن گونه که من سزاوار عذاب و عقوبتم. به حق رحمت ای
مهربان ترین مهربانان!

پاورقی:

۱. در برخی نسخه ها: نَقِمَّتِكَ
۲. در برخی نسخه ها: عَرَضَنِي
۳. در برخی نسخه ها: مُنْتَجِعَ غَيْثٍ
۴. در برخی نسخه ها: بِعَظَمَتِكَ
۵. در برخی نسخه ها: النَّقْمَةَ